ŞAKA

— Şu Neclâ da modayı hiç kaçırmıyor..
— Neden?..
— Eskiden sade bira içerdi, şimdi boyuna kokteyl parti veriyor!..
ŞAKA
No 204

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Bu sıcakta otobüste sıkılmıyor musun?..

— Ne yaparsın bayım, doktorlar bizim bayana zayıflık tavsiye ediyorlar...

— Ne?.. Bu bozuk sate yüz lira istiyorsunuz ha?..

— Elbette bayım, içine para düştüğü için bozulmuştu.

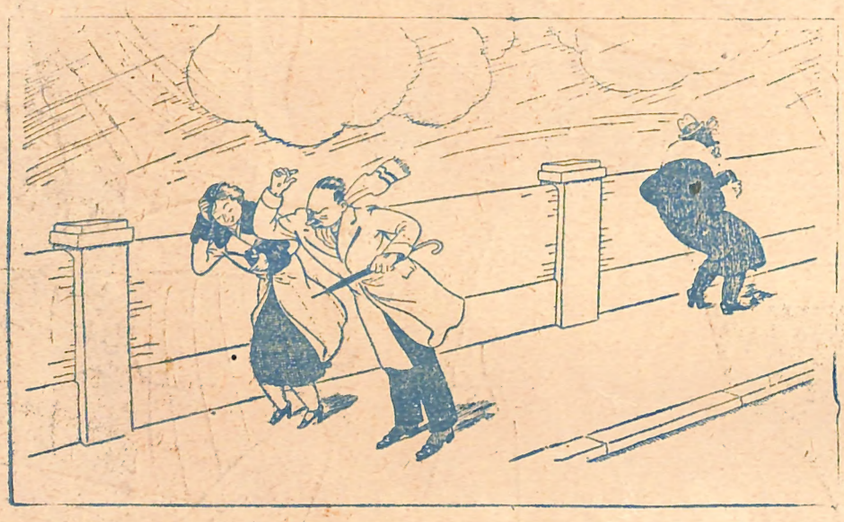

— Kocacığım, şu geçen kadının ne kadar komik bir şapka giydiğini gördün mü?..

Doktor (ayılan hastaya) — Size bir kamyon çarptı, âkibetiniz çok vahim olabilirdi. Şimdi kaynananızın evindesiniz, gönlünüz rahat olsun..

Hasta — Sebep!.. Yoksa kaynanam burada değil mi?...

Konferasçı — Sayın bayanlar ve sayın baylar!.. İşte nihayet son cümleye geliyorum!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 204

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 25 Eylûl 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

Tıp âleminin meşhur anatomisti
Ord. Prof.
Nurettin Ali Berkol

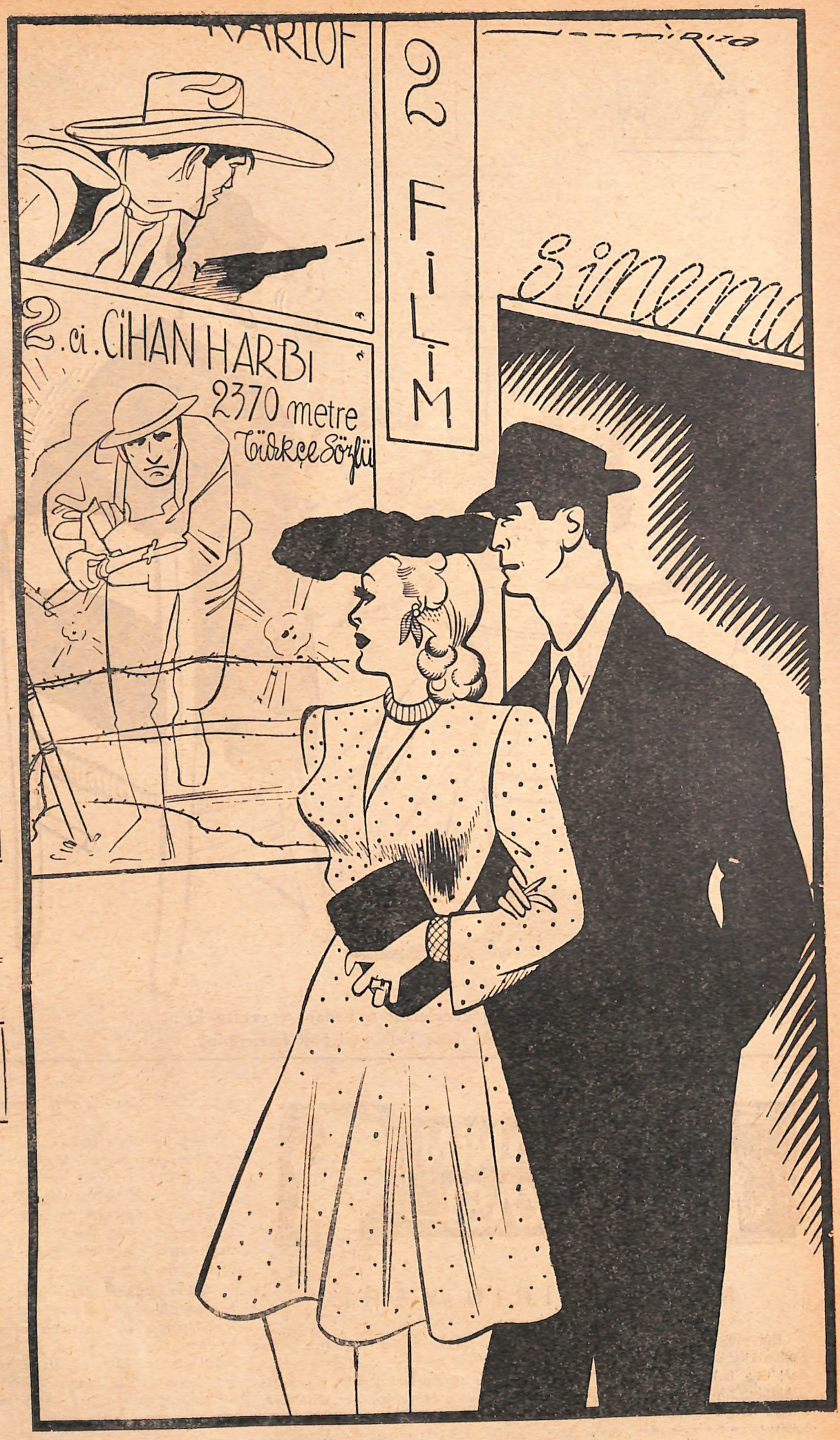

DİL BAYRAMINDA:

— Bugün her tarafta Dil Bayramı kutlanacakmış!..

— İnanmam, öyle olsa şu bozuk dilli «Türkçe sözlü» filmleri göstermezlerdi...

— Eskiden uzun kış gecelerini o kadar severdim ki...
— Evet ama o zaman daha yeni evli idik karıcığım!..

MUHTEKİRİN YERİ!

Bir muhtekirin akıl hastanesine gönderildiğini elbette duymuşsunuzdur! Bu haberi duyduğum zaman üzüldüm. İlk bakışta «Yeridir!» denecek. Değil efendim, değil. Akıl hastanesine ancak dar veya sâbit gelirliler gidebilir. Orası onların yeri. Şu kadar para ile şu kadar kişi bir ay geçinebilir mi diye düşüne düşüne varacakları netice orasıdır. Fakat bir muhtekirin akıl hastanesine gitmesi bilâkis, onun akıllılığının delilidir. Bir kere deli raporunu alırsa, düşünün bir kere, o adam neler yapmaz? Beş kuruşluk mala nasıl beş bin kuruş istemez? Mürakabe memurları yanılıp da fatura soracak olurlarsa, bay muhtekir, hiç sıkılmadan fatura yerine gerile gerile deli diplomasını çıkaracaktır. Allah muhtekirleri timarhaneye düşürmesin yoksa!..

●

AĞIZ TADI..

Şeker bayramı hayli vukuatlı geçti. Tatlı olanı da var, tatsızı da var.

Her iki nev'e birer misal kaydedeyim: Bu bayram kurban bayramı değildir, diyerek fudbol maçları yapılmadı, isabet oldu. Kurban bayramında da, kâfi derecede kurban kesildi, yine maça hacet kalmadı diyip vazgeçseler daha isabet olacak. Bu tatlısı.

Şeker alırken, kalabalıktan bilistifade, bir kadının içinde iki yüz lira bulunan bir çantasını aşırmak isterken bir diğer kadın yakalandı. Bu da tatsızı. Zira, zavallı kadıncağız bayram üstü ağzını tatlandıracakmış, ağzının tadını kaçırmışlar işte!..

●

KÖY ÖĞRETMENLİĞİ

Maarif Vekilliği yeni bir icadın ihtira beratını almak üzeredir. Fakat bu seferki cidden mühim ve faydalı: Öğretmenlere, köy öğretmenliği mecburî hizmeti koymak. Yani öğretmenlerde de muayyen bir müddet köyde çalışmak mecburî olacak. Ne âlâ, değil mi? Heyhat! bu sefer de ne kadar kadın öğretmen varsa Vanikòy, Erenköy, Polonezköy, Arnavutköy, Hadımköy, Yeniköy, Çengelköy gibi ücra (!) Anadolu köylerine hücum edecek...

●

SARAY!..

Müteşebbis gençler Beyoğlunda bir saray açıyorlar. Kitap Sarayı!.. Önünden geçen iki kişi şöyle konuşuyorlardı:

— Ne dersin? Bu sarayda kim saltanat sürecek? Kitaplar mı?

— Zannetmem, yine kitapçılar saltanat sürerler, merak etme!..

●

PEYNİR!..

Rivayetler doğruysa İstanbuldaki buzhanelerde yüz bin teneke peynir varmış ve piyasada yine peynir yokmuş! Ben bunda şaşacak bir şey görmüyorum. Pek tabiîdir ki, peynirler buzhanede kaldıkça, piyasaya çıkmaz ve meydanda görülmez. Mesele buzhaneleri hamam haline getirmektedir. Sahiplerinin ensesinde boza pişirip de terletmeğe başlayınca seyredin peynircilerdeki ölüm terini!.. Malları bozulmasın diye o zaman tabiî piyasaya sürmekten başka çareleri kalmıyacaktır.

Evet amma, maalesef lâfla peynir gemisi yürümüyor işte!..

●

BİR KUTUDAN NE ÇIKAR?

İnhisarlar İdaresi, günlük gazetelerimize eski şişeler alıyorum! diye ilânlar vermege başladı. 7,5 kuruştan otuz kuruşa kadar. boy boy şişe alıyor.

Sonra, yine ayni idarenin «bir kutudan ne çıkar ki?» diye gazetelere ilân verdığini görüyoruz: Halk sigara, kibrit kutularını atmamalı, en yakın bayie bırakmalıymış! Acaba «Bir şişecikten ne çıkar?» diye ilân vermek aklına gelmedi mi ki yalnız kutu bahsinde halkın hamiyetine müracaat ediyor? Bir kutudan bir şey çıkmaz tablî... Bir şey çıkmadığı içindir ki miliet harıl harıl işini gücünü bırakıp İnhisar bayii arayacağına onu en yakın çöp kutusuna atıveriyor ya zaten!..

Yok, eğer İnhisarlar İdaresi bir kutudan bir şeyler çıkacağına kanise o zaman kendikendine şu suali sormalıdır:

«Beş kuruştan ne çıkar? Verelim kutu başına beş kuruş, olsun bitsin!»

●

KEL..

Akıllının biri bu isimde bir tiyatro eseri yazmış. Herhalde «bitti baklanın kör alıcısı olur» diye düşünmüştür. Eserin adı Kel olduktan sonra,, onu okumak için de insanın cidden kör olması lâzım!..

Şakacı

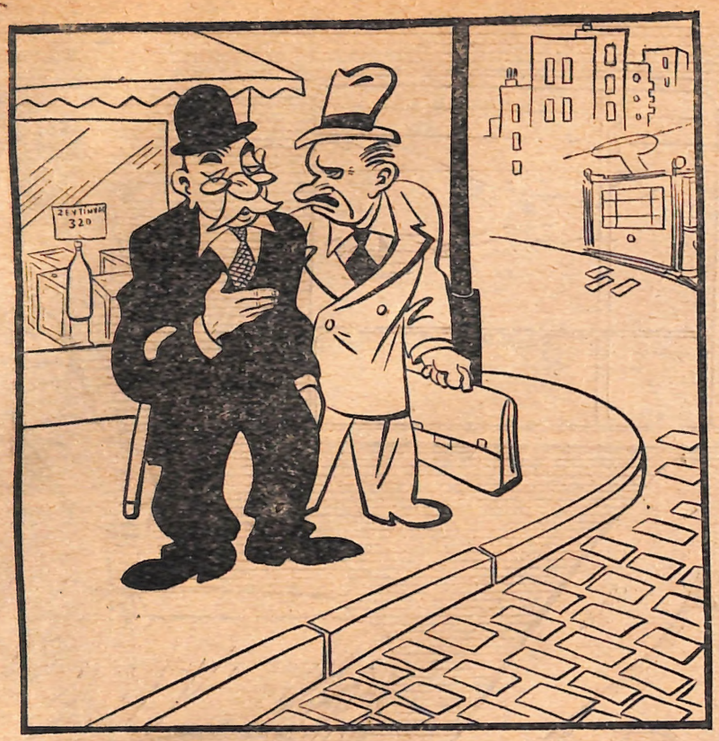

— Şu dükkândaki bakkal çok yumuşak bir adam!..
— Veresiye mi veriyor?..
— Hayır, zeytinyağı diye pamuk yağı veriyor..

Rakı Şişesi Yutan Adam!

Haftalık Komedi

[Bilmem gazetelerin bir köşesinde gözünüze ilişti mi? Bir mide ameliyatı yapıldı ve mideden bir şişe rakı çıkarıldı. Hakiki gazeteciliğin ne olduğunu bilen «Şaka» günlük gazetelerden evvel vaka mahalline muhabirini göndererek hasta ile görüşmüştür. Muhabirimizin yazısını veriyoruz:]

★★★★

Evvelâ söyliyeyim ki, ne doktorun, ne hastahanenin adını yazmağa mezun değilim. Fakat hâdise olmuştur. İşin okuyucuları ilgilendirecek tarafı, hastanın şahsı değil, bu mevzuda verdiği malûmattır.

Hususî bir odada Bay Meçhulü ziyaret ettim. Ameliyatı yapan doktorun huzurunda şöyle konuştuk:

— İsminiz?

— Meçhul.

— Ne iş yaparsınız?

— Tüccarım.

— Nasıl oldu hâdise?

— Ticaret maksadile İstanbula gelmiştim. Arkadaşlarla eğleniyorduk. Ertesi gün midemde ağrılar hissettim. Bu doktora baş vurdum. Karnımı açtılar. İçinden bir 190 lık şişe çıktı...

— Boş muydu, dolu mu?

— Dolu idi ama, tabiî derhal boşalttık.

— Peki, siz ne yuttuğunuzun farkında değil miydiniz?

— A gözüm, sarhoşluk bu. Siz ayık kafa ile yaşarken neler yuttuğunuzun farkında mısınız?

— Elbette...

— Yapmayın canım. Meselâ kahvaltıda yağ yer misiniz?

— Yerim.

— Gördünüz mü ya.. Siz onu yağ diye yiyorsunuz ama, ne olduğunu biliyor musunuz?..

— Siz ne biliyorsunuz?

— Ben bilirim tabiî. Ben yağ tüccarıyım. Her nevi yağ üzerine iş yaparım. Size bir saysam o yağların içindekini, ömrünüz oldukça yemeğe tövbe edersiniz. Ama, meslek sırrıdır, elbette söylemem.

— Söylemiş kadar oldunuz. Gelelim rakı şişesine. Demek siz de böyle iri şeylerin geçebileceği kadar büyük boğaz var.

— Öyle imiş zahir.

— Ne hissettiniz yutarken?

— Şişeyi mi? Manifaturacıdan mal, yahut karıya ipek çorap alırken olduğu gibi boğazımda bir sertlik...

— Sonra?

— Sonra lokantada hesap verir gibi yüreğimde bir daralma...

— Daha sonra?

— Belediye gazinosunda bir gece geçirmiş gibi midemde bir ağırlık. Sanki şişe yüreğime demir attı, lök gibi oturdu içerime...

— Peki ama, şişeyi boşaltıp içmek dururken ne diye yuttunuz?

— Galiba arkadaşlarla bahse girmiştik. Bir şişe rakıyı bir yudumda içen gecenin bir kaç yüzü aşan masrafını görmeden kurtulacaktı.

— Ve böylece şişeyi yuttunuz.

— Yani rakıyı bir yudumda içmiş oldum.

— Zor gelmedi mi?

— Vallahi azizim, eğer onu yutmasam, kazıklanmak bana daha zor gelecekti galiba...

Doktora döndüm:

— Üstat! dedim.

Doktor kaşlarını çattı:

— Üstat, hiç böyle bir ameliyat yapmış mıydınız?

— Mide ameliyatı çok yaptım. Bilhassa hazımsızlıktan ileri gelen yaralar... Malûmdur ki, zamanımız hazım hususunda çok naziktir. İnsan birçok şeyleri hazmetmek zorunda kalıyor. Edemezse ya yaralanıyor, yahut hapı yutuyor, kurtuluyor. Fakat böyle midesinden rakı şişesi çıkan olmamıştı.

— Başka şeyler çıkan olmuş muydu?

— Ara sıra mide yıkamaları yapıldığı zaman hayli acayip şeyler çıkıyor. Meselâ lokantalarda yemek yiyenlerin midelerinden sık sık düğme, saç, çürük diş, kron, firkete, kol düğmesi ilâh... gibi şeyler çıkar. Şimdiye kadar masama yatmış bazı fikir adamlarının işkembelerinden de hiçbiri fikirle dolu olmıyan incir çekirdekleri çıktığı olmuştur...

Doktor galiba «Şaka» muhabiri olduğumu anlamıştı. Ağzından iğneler ve çuvaldızlar dökülmeden evvel veda edip ayrıldım.

Muhabir

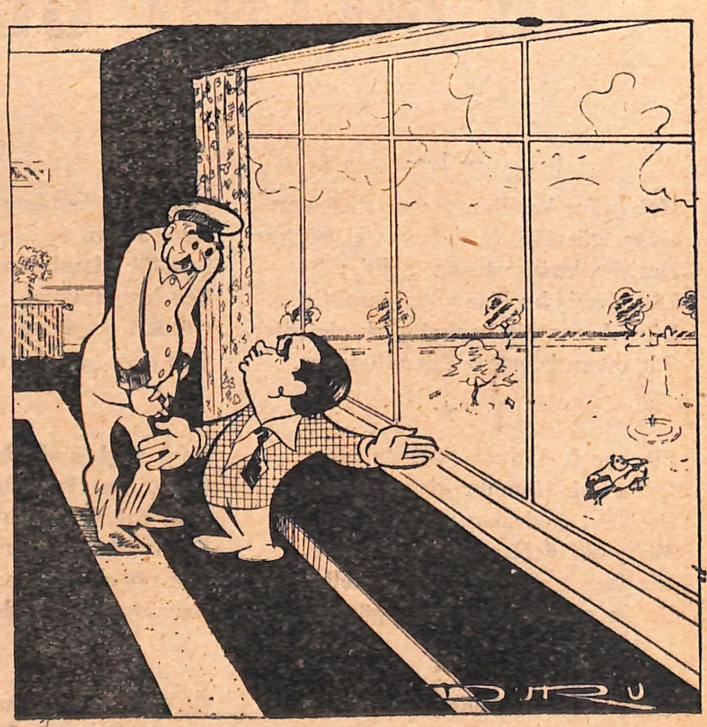

BİR MUHTEKİR TİMARHANEYE GÖNDERİLMİŞ.. — Gazetelerden

Hademe — Bayım bugün tımarhaneye bir muhtekir getirdiler!..

Doktor — Aman derhal hapishaneye gönderin, delilerimin ahlâkını bozar!..

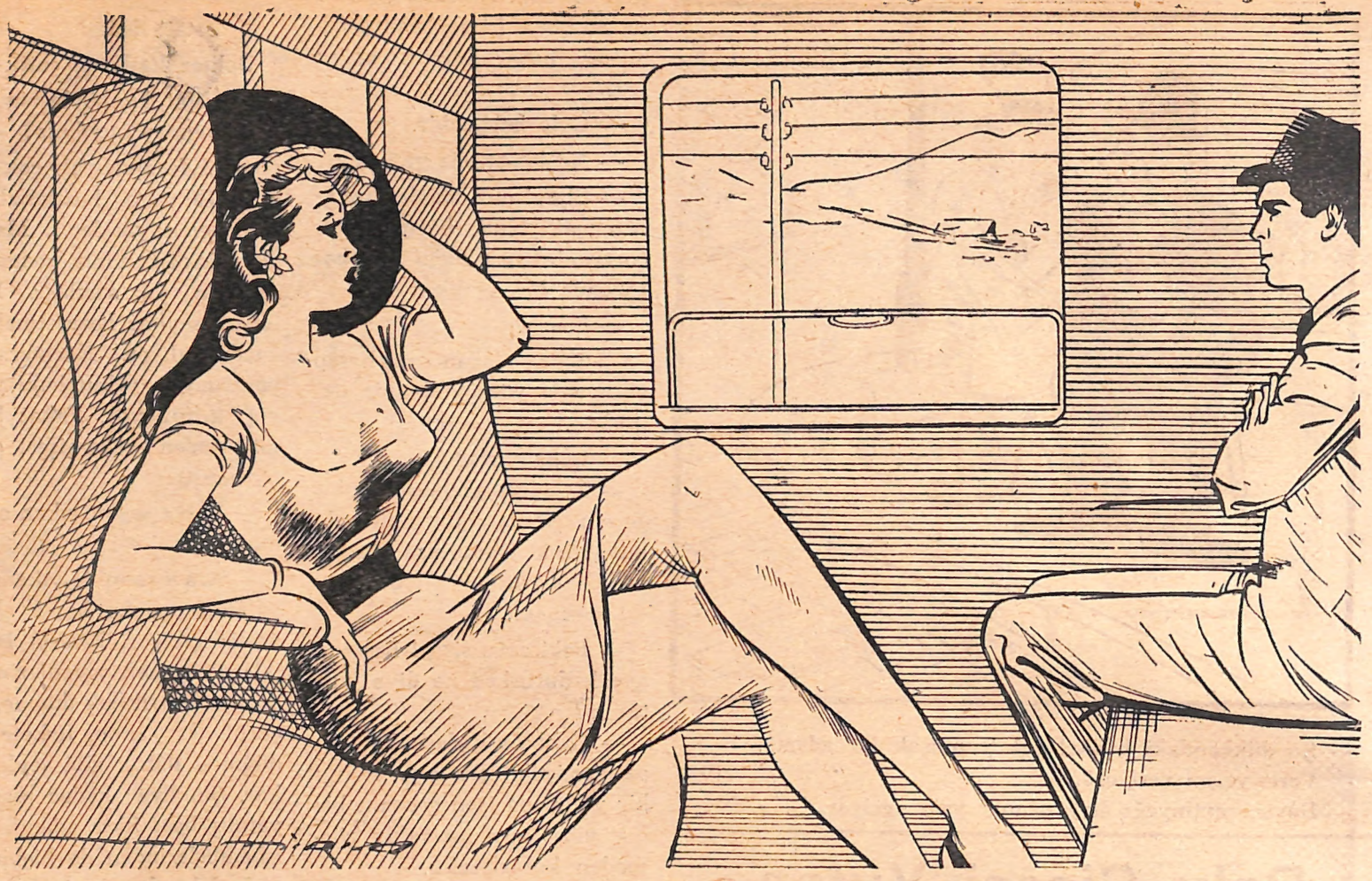

YATAKLI VAGONLARDA TAHTAKURUSU VARMIŞ Gazetelerden

— Şimdi tahtakurusu olmayı ne kadar isterdim!..

— Neden?.

— Elbette... yataklı vagonda seyahat ederdim..

İNŞALLAH ÖBÜR GELİŞTE!..

[Bu yazıyı okuyup kendilerini düşünenler
genç mi, yoksa yaşlı mı olduklarını anlarlar.]

— 1 —

Her çağın kendine uygun süsü var:
Genç, güzel kadının beyaz göğsü var,
Derisi atlastır ve som ipektir;
Kim demiş bu bize yetmiyecektir!...
Dinç, beyaz bir heykel gözlerde tüter,
Şık esvap istemez: Vücudü yeter.

★

Süs, yaşlı kadında değişir elbet:
Daha çok lâzımdır giyim, tuvalet.
Boyalar, pudralar yaşını gizler,
Makyajla değişir soluk benizler.
Hiç ihmal edemez ruju, rimeli;
Hakkı var: Eski ev tamir görmeli!...

★

Genç adam derbeder olsa ne çıkar:
Kadınlar süsten çok dinçliğe bakar,
Yeter temiz esvap, taranmış bir baş..
Fakat yaşlı erkek olur sık tıraş:
Kendine bakmazsa görmez iltifat;
Yapılır her çürük gemi kalafat!..

— 2 —

Her çağın kendine uygun zevki var:
Genç kadın âşıksa arar dört duvar,
Sevdiği adamla kapanmak ister,
Beraber uyumak, uyanmak ister.
Günleri yaşarlar, kaçıp uzağa,
Göz göze, el ele, dudak dudağa.

★

Zevk yaşlı kadında değişir lâkin:
Oynar son kozunu, duramaz sakin.
Der: çabuk hayatın zevkini sürün,
Sayılı günleri kalmıştır ömrün,
Pek azı oturup anar geçmişi,
Gezmeye düşkündür yüzde yetmişi!..

★

Genç adam sükûnu sever âşıksa,
Bir şeyden tad almaz sokağa çıksa.
Şehirden hoşlanır sporcu yalnız.
Yaşlıla; rdeğilse hasta, parasız;
Son fırsat.. diyerek, gezip tozarlar,
Erkekler kırkından sonra azarlar!..

— 3 —

Her çağın kendine uygun aşkı var:
Genç kadın toy sevmez.. bunda hakkı var
Çünkü acemiler okulda gerek...
O, ister kendini anlıyan erkek:
Yirmi üçlük gençler gezse peşinde
Aldırmaz.. eş arar otuz beşinde.

★

Aşk, yaşlı kadında değişir mutlak:
Açıyor acemi bir gence kucak.
Toy çocuk sadece bir kadın arar,
Geçkin, körpe olmuş.. yok onca zarar.
Kusuru farketmez... Yaşlı kadın da
Böyle su yürütür saman altında!..

★

Eski genç utangaç, mahçuptu biraz;
Şidmiki hiç ayırt etmez, durulmaz!..
Fakat - eski, yeni - yaşlı erkekler
Hep küçük kızlardan iltifat bekler.
Bu, yaz mevsiminin sonudur işte;
Ah; gençlik!.. İnşallah öbür gelişte!..

Necdet Rüştü EFE

KIŞA HAZIRLIK:

— Bu kış bana ne diktireceksin kocacığım.
— Vallahi, kumaş fiyatlarına bakılırsa galiba sen benim ocağıma incir diktireceksin!..

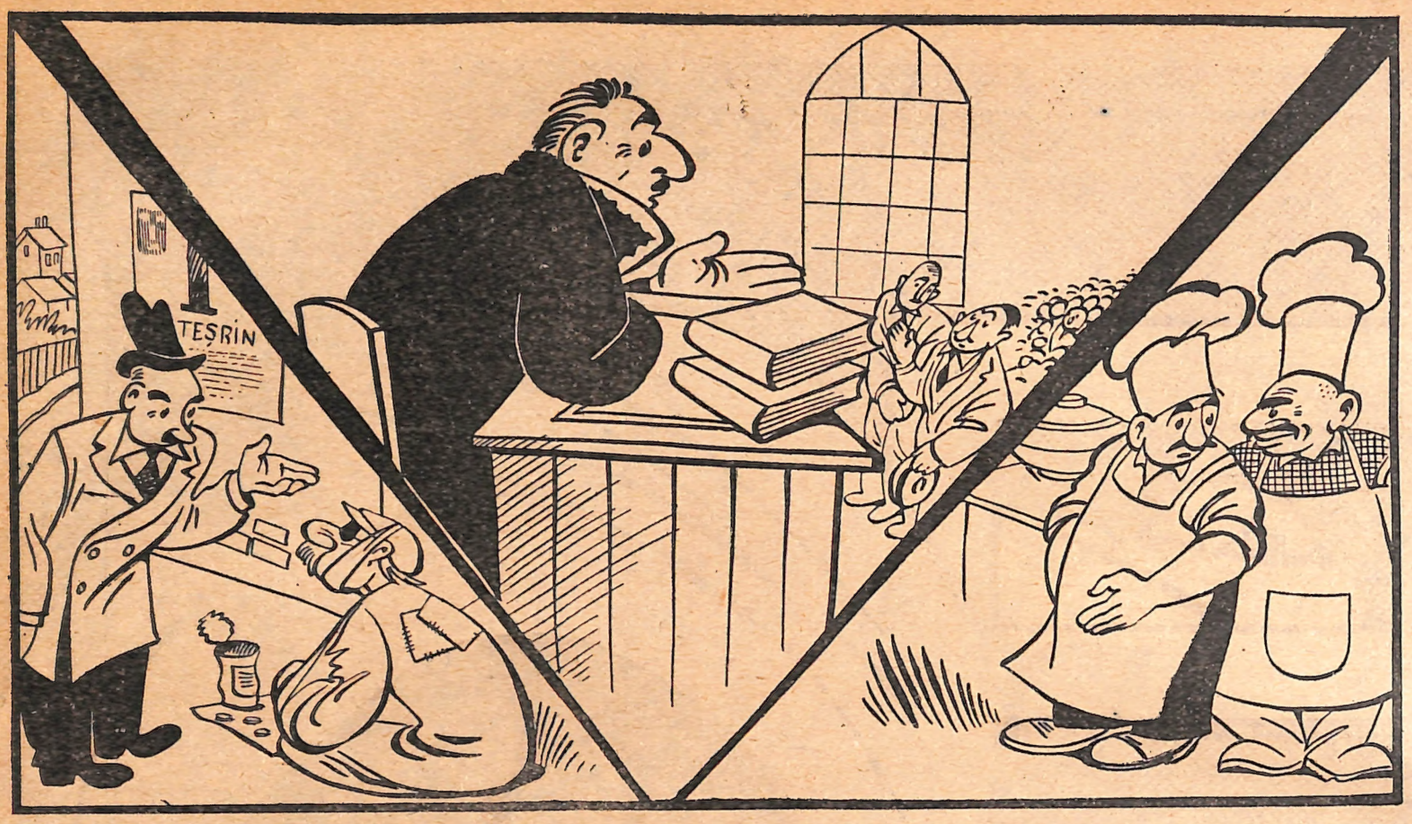

— Affedersiniz, sizi bir gün kör, bir gün topal, bir gün çolak görüyorum, yoksa Şehir Tiyatrosu kadrosunda mısınız?..

Hâkim — Bu adamdan beş yüz lira hava parası almışsın öyle mi?.

Suçlu — Elbette alırım bayım, apartımanımın en havadar yerinde oturuyor..

— Eski çalıştığım apartımandaki bay çok kıskanç bir adamdı..

— Nereden anladın?..

— Bana bir gün bile «kadın budu» yaptırmadı..

Hikâye:

Bir Rüyanın Sonu!..

Yazan: Cemil Cahit CEM

Siz, hiç rüya görür müsünüz? Ben, galiba görmüyorum. Görsem bile sabaha kadar unutuyorum zahir... Bir zamanlar, çokça görürdüm. Hattâ, merak edip yaşlılara sorduğum da olurdu. «Hayırdır inşallah» la başlıyan tabirlerin sonu hep hayırsız çıktığı için sormaktan vazgeçtim. Sonra sonra da artık büsbütün görmez oldum.

Gerçi yerli yabancı bütün bilginler rüyaların, insanların manevî hayatlarında büyük rolleri olduğunu kabul ederler ve onlara göre, rüyasız insan olmaz. Halbuki ne yalan söyliyeyim, ben rüya görmüyorum işte!.. Bu hesapça manevî hayatımda da bir eksiklik olduğu düşünülebilir...

Daha doğrusu, düşünülebilirdi. Düne kadar. Çünkü evvelsi gece bir rüya gördüm. Hem de uyanıp uyanıp tekrar gördüğüm, episodlu gangster filimleri gibi bir rüya... Aman efendim, neler olmadı o rüyada ? Başımdan aşağıya kovalarla buz gibi sular mı dökülmedi? Peşime garip şekilli canavarlar mı düşmedi? Hasılı, rüya değil baş belâsıydı o. Ve o gece uykumda istirahat etmek şöyle dursun, sabaha kadar dünya şampiyonu Nurmi gibi koştum, durdum.

Binbir tehlike atlattıktan sonra sabahleyin gözlerimi açtığım zaman o kadar halsizdim ki, değil gülecek, kolunu kıpırdatacak hailm bile yoktu.

Fakat naçar kalktık. Yıkandık, tıraş olduk, hazırlandık ve sokağa çıktık... Bundan ötesi, her günkü gibi oldu: İskeleye gittim. Bilet aldım. Vapurda ayakta kaldım. Nihayet Köprüye vardım.

Asıl maceram, yahut ta geceki rüyamın sonu, işte bundan sonra başladı. Tam, kalabalık arasında ezile büzüle Köprüye çıkmıştım ki, birdenbire birisinin keskin keskin beni süzdüğünü farkettim. Herhalde sizin de başınıza gelmiştir. Görmezsiniz ama, birinin size baktığını hissedersiniz. Bana da öyle oldu. Birisinin beni süzdüğünü, görmeden hissettim.

Aranınca gördüm. İnce yapılı, koyu siyah saçlı, mat esmer tenli, güzel ve genç bir kız.. Mütenasip yüzünde ufacık kıpkırmızı dudakları ve ışıl ışıl yanan kara gözleri var. Şık giyinmiş ve hakikaten ca-

— İnhisarlar idaresi boş şişeleri topluyormuş!.

— Tevekkeli değil, biz de boyuna şişeyi boşaltanları topluyoruz.

zip görünüşlü... Yanında da uzun boylu, ak saçlı, kibar görünüşlü bir zat.. Yüzlerine bakınca baba kız olduklarını anlamamaya imkân yok.. Adamın bakışları sert... Genç kız bana bakıyordu ama, babası beni görmemişti. Lâkin çok sürmedi. Birdenbire kır saçlı adamı, kolundan çekeledi. Kulağıma kadar varan bir:

— İşte! Duydum.

Yüreğim hop etti. Aslında ne bu zatı, ne de kızını tanımadığım muhakkak. Lâkin yiyecekmiş gibi bana baktıklarına göre, bu işin altından bir çapan oğlu çıkacağından da hiç şüphe etmemeli!

Bacaklarıma birdenbire öyle bir kuvvet geldi ki tarif edemem. Eminönüne doğru bir hızlanış hızlandım. Bir yandan koşar gibi gidiyor, öte yandan da düşünüyordum: «Genç kız beni neden gösterdi babasına?» Aklıma roman mevzuları geliyordu: «İğfal edilmiş bir biçare, birdenbire kendisini aldatanı görüyor..» Yahut ta: «Mütemadiyen peşine düşen ve kendisini rahatsız eden bir sulu çapkından o kadar bizar, ki babasına göstererek bu işe bir son verdirmek niyetinde!» Veya: «Dün elinden çantasını kapıp kaçmışlar. Nihayet hırsızı görmüş, babasına haber veriyor!»

İyi ama, bunların hiçbiri ben değildim. Ömrümde ne bu genç kızı, ne de babasını görmüşlüğüm vardı! Şu halde beni birine benzetiyorlar. Şanssızlığımdan o kadar emindim ki, hırlı birine benzetmiyeceklerini muhakkak sayıyordum.

Adımlarımı gittikçe açıyor, hızlanıyordum.

Nihayet Eminönü meydanına geldim. Tramvay bekliyenlerin arasına katıldım ve şöyle gizliden gizliye arkama baktım. Çok koşmuştum. Herhalde pek geride kalmışlardı.

Başımı çevirir çevirmez, ense kökümde ikisini de görmiyeyim mi? Bir an için vücudümün bütün kuvveti çekilir gibi oldu. Hele adamın üzerime üzerime yürüdüğünü görünce canımı dişime takmamla Sultanhamamına doğru koşar adım yola çıkmam bir oldu.. Sirkeciye kadar, başımı arkama çevirmeğe cesaret edemeden koştum. Tam Ankara caddesine sapacak köşeye gelince nefes almak için biraz duraladım. Ürkek ürkek kafamı çevirdim.

Aman Yarabbi!. Baba kız, üç adım arkamda!..

Matbaaya gitsem olmıyacak. Şimdi ne yapmalı? Çaresiz kalmıştım. Ve bu sefer cadde boyunca Sultanahmede doğru, şuursuz bir hızlanmadır başlamıştı.

Artık düpedüz koşuyordum. Arkama bile baktığım yoktu. O hızla Gülhane parkının önündeki yokuşta tırısa kalkmış, Sultanahmedi, sonra Divanyolundan Türbeyi geçmiştim. Çarşıkapısına kadar soluk soluğa yol aldım. Fakat orada ister istemez durmak lâzım geldi. Bacaklarım, bir adım daha atamıyacaklarını halsizliklerile anlatıyorlardı. Zaten gece berbat geçmişti. Bir de sabah erken başlıyan bu koşu!. Gayri ihtiyarî başımı geriye çevirince korkumdan kalbim duracak sandım.

Baba kız, üç adım arkamdalardı!..

Bu müşahede, yeniden koşuya başlamama vesile oldu.

Tâ Bayezide kadar!

Fakat meydana varınca vücüdümün son kuvvetini de harcamış olmalıydım ki orada, kaldırımın kenarına çöküvermişim!

Artık ne olursa olsundu!

Zaten arkama bakmama lüzum da kalmadı. Yanıma gelmişlerdi.

— Ne istiyorsunuz benden? Vallahi ben değilim o! demişim.

Adam omuzumu tuttu:

— Sizmişsiniz delikanlı! dedi. Kızım öyle söylüyor..

— Vallahi değilim, billâhi değilim! Ben kızınızı ömrümde ilk defa görüyorum.

Erkek güldü:

— Onda benim de şüphem yok!

— İyi ya öyleyse!. Ne kovalayıp duruyorsunuz beni?

Ağlıyacak gibiydim. Fakat adam cebinden bir tomar banknot çıkarınca, gözlerimin fal taşları kadar olduğunu tahmin edersiniz!

— Ben zaten Nilüfere söylemiştim, dedi. Belki de siz sadece hakkınız olan parayı almakla iktifa edeceksiniz. Nihayet rüya, rüyadır...

Yüzümün ne mâna aldığını tasavvur edebilirsiniz. Adam da hiçbir şey anlamadığını sezdi ve:

— Evvelsi gece Nilüfer sizi rüyasında görmüş! dedi. Kendisine Millî Piyangodan 8888 numarayı almasını söylemişsiniz «servet ve saadet, bundadır!» demişsiniz. Kızım dün sabah o numarayı zor belâ buldu aldı ve tam yetmiş bin lira kazandı..

Yüzümün alık mânasının gittikçe arttığının farkındaydım. Adam devam etti:

— Eğer kızımla evlenmeğe razı olursanız para tabiî ikinizin olacak. Razı olmazsanız, paranın yarısını kabul ediniz..

Genç kıza baktım: İnce yapılı, koyu siyah saçlı, mat esmer tenli, güzel ve genç bir kız...

Ben bu tipleri pek beğenirim!

Cemil Cahit Cem

MANZUM ROMAN

— 28 —

Yazan: Necdet Rüştü EFE

— 27 —

Ertesi günü geldi kapıya bir araba,
Nevin ansızın düştü telâşa: «Kim acaba?..»
Kız, korkuyla bakınca perdenin arasından,
Gözleri kararırak, oldu ortalık zindan;
Kızardı.. bir alevden dokunmuş gömlek giydi:
Çünkü kapıyı çalan Feridin annesiydi.
Düşündü: Nisbet için, buldu sırasını tam.
Geçmiş olsun.. diyerek, alacaklar intikam.
Hakları var.. Görmüştük çünkü onları hakir,
Onlar şimdi zengindir; fakat biz düştük fakir.
Üstelik adlarımız geçti gazetelere..
Mağrurdu büyük annem: Öğünürdü boş yere;
Buna kapılıyorduk bizler — bir sürü alık —
Meğer kuru ünvanmış yedi soydan paşalık!..
Asalet olmalıymış bir insanın ruhunda;
Aile terbiyesi, namus, bilgi.. iş bunda..
Onlara damga vurduk: Bir tüccar ailesi.
Biz de Paşazadeler.. Eski Türkün çilesi:
Kupkuru bir gururla senelerce öğündük,
Çalışanlar yükseldi.. biz sonunda döğündük.
Beni istemişlerdi... Küçük gördük onları:
Yoktu paşa resimli, heybetli salonları.
Vezir ailesi kim, esnaf takımı kimdi..
Hakları var.. geldiler; öç alacaklar şimdi...

Asla kapanmıyacak.. Ah; bu yara, bu yara..
İpek başı gömüldü genç kızın yastıklara:
Ağladı.. yüreğini dinliyerek ağladı,
Hıçkırarak ağladı, inliyerek ağladı..
Fakat odaya girdi kâhya kadın ansızın,
Ardından sökün etti annesi de genç kızın.
Kâhya kadın şaşırdı:
— Ağlıyor musun?.. O ne?..
Sevgilini geçirdin en sonunda eline,
Bak; saadet taşıyor, su halinde, içinden:
Ah seni... Ağlıyorsun, anladım, sevincinden!..
Kız!. Kalk; kaynanan geldi!.
Şaşkın doğruldu Nevin;
Annesi onu öptü:
— Artık ağlama; sevin:
Feridle söz kesildi: Evleneceksin bu ay!..
Kız, bu bahtiyarlığa inanamadı kolay,
Hayır; bu olamazdı.. Ferid almazdı onu.,
Böyle sonsuz çilenin sevinç olmazdı sonu...
En ummadık zamanda saadet görünmezdi,
İnsan gece yarısı ışığa bürünmezdi...
Yemin ediyorlardı.. demek güneş belirdi...
Bu kadar saadete yüreği dar gelirdi.
Bir medyom gibi kalktı: Dinledi emirleri,
Giyindi ve süslendi.. oldu yine bir peri...
İçeriye girince, kadın kalktı ayağa:
Kaynana = yaşlı kadın başladı ağlamağa:
— Sabreden kullarını Tanrı mes'ut edermiş,
Sana yıllardan sonra kavuşmak mukaddermiş!..
— Elinizi öpeyim!..
— Alnını ben de senin;
Mukabili gururdur alacağım busenin:
Çünkü ben gelinimle iftihar ediyorum.
Gel!.. Senin saadetin, saadetimdir; yavrum!..

Göz yaşları silindi.. konuşup, gülüşüldü,
Hem öyle ki: Sevinçten o gün yorgun düşüldü;

— Sonu gelecek sayıda —

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 18 —

İşte bu sırada yanındaki genç adam sordu:

— Bir şey mi var?. Ne oldunuz? Size yardım edebilir miyim?.

— Bilmiyirum... Bilmiyorum... Fakat ayağımın altında bir şey kımıldadı da

Erkek eğlidi. Yere baktı. Doğrulduğu zaman hafifçe gülümsüyordu:

— Kurbağa... Telâş etmeyiniz...

— Çok korktum... Birdenbire!..

Lâkin bu mağaranın rütubeti içindeki kurbağa muzip bir hayvandı. Rezana doğru sıçrıyordu.

— Aman bu tarafa doğru geliyor...

Genç adam onu ayağile itti...

Bir dakika sustular. Rezan sordu:

— Acaba artık buradan çıkamaz mıyız?...

Erkek cevap verdi:

— Hayır... Henüz tehlikenin geçtiğine dair düdükler çalmadı...

Heyecanlı idiler. Yanyana ve yüzen insanların denizde konuşuşları gibi nefesleri kesilerek birbirlerine söz söylüyorlardı. Rezan bu kadar sinrili olmasının sebebini anlayamıyordu. Bu susmaları sırasında birbirlerine bakışları pek mânalı oluyordu. Bu garip sükûtu ortadan kaldırmak için Rezan:

— Dün gece de böyle oldu. Uçak savar topları atıldı. Canavar düdükleri çaldı... Acaba ne imiş? ...

— Yolunu şaşıran bir yabancı tayyare!..

— Bu seferki?.

— Bu da herhalde öyle olacak!..

Yine sustular. Dışarının sessizliği gittikçe derinleşiyor, koyulaşıyordu. Rezan evden yemek yemeden çıkmıştı. Şimdi karnında dehşetli bir acıkma başlamıştı.

— Bu düdükler ne zaman çalacak?. Tehlikenin geçtiğini ne zaman anlayacağız?..

Diye mırıldandı Erkek gülümsedi, cevap verdi:

— Bilmem ki!,,

Birdenbire genç kadının eline yaş yaş bir şey geldi. Kese kâğıdı patlamış, şeftaliler deliklerden başlarını çıkarmışlardı.

— Eyvahlar olsun... Şu hale bakınız...

Diye şeftalileri delikanlıya gösterdi. Ondan imdat ister gibi baktı. Lâkin yapılacak şey yoktu.

Erkek gülümsedi:

— Yazık. hepsi dökülecek... Pek de güzel şeftalilermiş!...

Rezan:

— Evet... Elimle seçmiştim. Su olsa yıkar yerdik...

Birdenbire gözleri parladı. Bir anda 71 Rezan olmuştu. Tuhaf şey bu delikanlının el ile tutulacak kadar derin çocukluğu ona geçiyor, karşısında sık sık 71 leşiyordu. Aklına mühim bir şey gelmişti. Genç adama:

— Bir çakınız var mı?.. diye sordu.

.....

— Evet.. bir çakım olacak!..

Erkek böyle söyliyerek mini mini bir çakı uzattı. Rezanın karnı o derece açtı ki çakıyı alır almaz şeftalilerden birini soydu. Kendisini son derece hararet de basmıştı. Saşılacak kadar sulu olan şeftaliden iri damlaları akıta akıta yemeğe başladı.

İçinde yaşadığı büyük ve züppe sosyetedekiler herkesin önünde nasıl yaranacağını bilmediği 19 yaşındaki milyoner Rezan hanımefendinin şu halini görmüş olsaydı, kimbilir nekadar şaşarlardı. Lâkin o şimdi sadece «71» di!... Sonra bu öğle sıcağında şu buz gibi şeftali ne kadar da hoşuna gitmişti!..

Uzun boylu delikanlının yanında, top sesleri içinde geçen garip hâdiselerin ortasında heyecandan dudakları kurumuştu. Sulu şeftali bu kurumuş dudaklara bire bir gelmişti. Gözleri yanındaki genç adama ilişti. O zeki gözlerini yuvarlak yuvarlak açmış, kendisine bakıyordu. Gayet sevimli bir hayreti vardı. Rezan gülümsiyerek:

— Buyursanıza... Nasıl olsa bunları burada bıracakacağım!.. Tehlike geçti, işareti verilinciye kadar hiç değilse bir şey yapmış oluruz...

Hayatında o kadar yüksek perdeden konuşmağa alışmıştı ki genç adamla bir erkek tehlikesi görmeden konuşuyordu.

Delikanlı şeftalilerden birini alıp soydu, yedi:

— Hakikaten pek güzel meyvelermiş!.. dedi.!

İkinci şeftaliyi yiyen Rezan ona ikram etti:

— Bir tane daha buyurunuz..

— Teşekkür ederim. Pek fazla olacak!..

— Ne münasebet?.. Hattâ gayret edip bunları bitirsek hiç de fena olmaz sanırım!.. Rica ederim buyurunuz!...

— Teşekkür ederim. Pek fazla olacak!..

Bundan sonra sularını üstlerine damlatmamak için başlarını öne doğru eğerek şeftalileri yemeğe başladılar.

Şeftali ziyafeti aralarında bir samimiyet doğurmuştu. Konuşuyorlardı

Delikanlı sordu:

— Üsküdarın yabancısısınız galiba...

— Eskiden burada otururduk... Şimdi süt annemi görmeğe gidiyorum!...

— Hangi mekteptesiniz?.

Delikanlının bu suali Rezanı hem kahkahalarla güldürecek hale getirdi. Hem de düşündürdü. İlk defa bir erkeğe rastgeliyordu ki kendisinin kim olduğunu bilmiyordu... Şimdi şu dakikada o «Çirkin adamın karısı» değildi. İşte bir erkek ki kocasını tanımıyordu. Ve kendisine haftalardanberi Çirkin adamın karısı olduğunu bilmeden hayran hayran bakıyordu.

Hattâ onu henüz genç kız zannediyordu. Bu delikanlı için o tam 71 Rezandı. Hayatında ilk yalanı, tatlı yalanı söylemekten kendini alamadı:

— Coğrafyadayım!..

Genç erkek gülümsedi:

— O kadar genç görünüyorsunuz ki, ben sizi Lisenin son sınıfında filân tahmin etmiştim!..

Rezan güldü. İçinde garip bir hafiflik vardı. Sanki bu yalan onu - yalan bile olsa - özlediği mektep kızlığına, mektep göğüslüğüne döndürmüş gibi idi. Bir sâniyede genç kız olmuştu.

— Fakat ben sizi her hafta görüyorum. Süt annenizi çok seviyorsunuz galiba...

— Hasta da... Ziyaret ediyorum.

—A... Biz onun şeftalilerini mi yiyoruz?.. Hakikaten yazık... Bakınız akluma bir şey geldi.

Delikanlı böyle söyliyerek elindeki gazeteyi büyük bir kese kâğıdı gibi büktü. Şeftalileri bunun içine koydu:

— İhtiyar büyük annenize eliniz, kolunuz boş olarak gidemezsiniz. Vâkıa bunları düşürmeden, gazeteyi açmadan götürmek de bir marifettir amma bunları artık süt annenizin evinin köşesine kadar ben taşırım.

— A... Teşekkür ederim... Sizi yormak istemem!

— Rica ederim Yediğim şeftalileri hak etmem lâzımdır...

Bunu öyle tatlı bir çocuklukla söylüyordu ki Rezana mütemadiyen Erikli yaylâdaki sâf su kaynağını hatırlatıyordu.

Nihayet tehlikenin geçtiğini bildiren düdükler uzun uzun çalmağa başladı.

Hayatlarının en garip dakikalarının geçtiği o loş mağaradan yanyana çıktılar. Şeftaliler erkeğin elinde idi.

Güneşli, tenha yollar hâlâ bomboştu. Yanyana yürüyorlardı.

Bütün bu biribirini takip eden acayip hâdiseler hakkında Rezan ne düşüneceğini bilmiyordu. Yolda delikanlı kendisine kırık dökük sualler soruyordu. Annesini, babasını, nerede oturduklarını, hangi dersi sevdiğini ve ikmali olup olmadığını...

Ve ilk yalandan sonra bütün bunlara birer birer cevap vermek Rezan için çok güç oluyordu. Fakat bu yalanlar pek hoşuna gidiyordu. Bu yalanlara ihtiyacı vardı. Önlerine, hafta ortası olduğu için tamamile boş bir yaz bahçesi çıktı.

Gölgelikler öyle davet edici ve manzara o kadar çekici idi ki ikisi birden bu bahçenin önünde durdular. Burada. şu bol gölgenin içinde mola vermek, soğuk bir şey içmek ne kadar nefis olacaktı.

Genç adam ona baktı. Fakat bir şey söylemeğe cesaret edemedi. İşte bu sırada karşıki kaldırımda iki kişi belirdi. Bunlardan biri kadındı. Önden yürüyordu. Ötekisi arkadan gidiyordu ve erkekti.

Rezan o tarafa bakınca küçük bir çığlık kopardı:

— Eyvah... dedi, ne yapsak bilmem ki!...

— Devam edecek —

Meşhur bir cild mütehassısının şayanı hayret keşfi olan ve «BİOCEL» tabir edilen kıymetli ve gençleştirici cild unsuru şimdi (pembe renkteki) Tokalon kreminin terkibinde bulunuyor. Onu her akşam yatmazdan evvel sürünüz ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüzleri de beyaz renkte (yağsız) Tokalon kremini kullanınız. Cildi beyazlatır, tazeleştirir ve kadife gibi yumuşatır.

BİR HAKİKAT

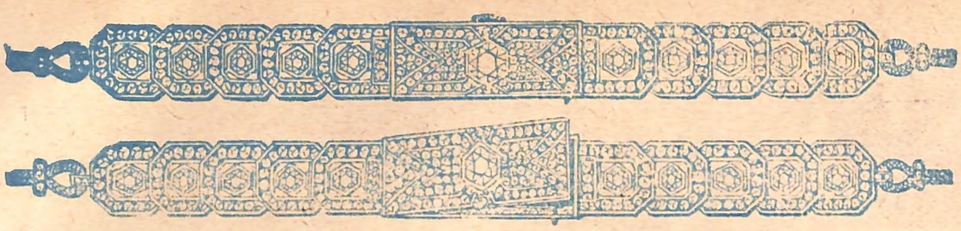

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

Senenin En Kıymetli Eseri:

SULTAN AZİZ'İN

Mısır ve Avrupa Seyahati

Osmanlı saltanatının son padişahlarından Sultan Aziz'in, meşhur veziri Keçecizade Fuad Paşa ile birlikte yaptığı Mısır ve Avrupa seyahati, bu kitapta, içine hiç bir yalan katılmadan, en doğru tarihî kaynaklardan öğrenildiği gibi aynen yazılmıştır.

Fiatı: 200 Krş.

KUREYŞ BAKİRESİ

Üç renkli nefîs bir kapak içinde büyük bir itina ile basılan bu eser: 200 kuruştur.

Satış yeri: İstanbul, Cağaloğlu yokuşu, No. 17/1

AHMET SAİDOĞLU KİTABEVİ

20 senedenberi şöhret kazanmış olan hakikî A. T. ASLAN marka sabit ve solmaz BOYALI ÇAMAŞIR İPEKLERİ tekrar piyasaya çıkarılmıştır. Marka ve sicil numarasına dikkat ederek tuhafiyecilerde arayınız. Taklitlerden sakınınız. Umumî deposu: Mahmutpaşa Hacı Küçük cami karşısında Kefeli han altında No. 12

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

Yeni PUDRA RENKLERİ

önünde

KADINLARIN HAYRETİ

SİHRAMİZ BİR KOLORİMETRİK MAKİNE SAYESİNDE İSTİHZAR EDİLEN PUDRA
TENİN GÜZELLİĞİNİ ON MİSLİ ARTTIRIR

★

Teninize en uygun gelecek pudranın tam rengini veren yeni bir Kolorimetrik makina ile edilmiştir.

Bu sayede şimdiye kadar görülmemiş emsalsiz bir güzellikte orijinal pudra renklerinin istihzarına imkân verilmiştir. Bunları yalnız Tokalon pudralarında bulabilirsiniz. Bu pudra rüzgârlı ve yağmurlu havalarda bile bütün gün sabit kalır. Burnun parlamasına mani olur. Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir. Bu yeni Tokalon pudrasının en son yeni ve *cazip renklerini* bugünden tecrübe ediniz. Daha genç ve güzel görününüz.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimînilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

[İktibas hakkı mahfuzdur]

[KAPATMANIN] EVİNDE

— Senin için makamı memuriyetimi bile terkettim.. Sev dandan deli divane oluyorum!.

— Karını da terket de beni nikâh et! O vakit sevdanı an larım!

— Günlerdir haneme uğramaz oldum, senden başka gözüm bir şeyler görmüyor!. Bütün İstanbul bizimle meşgul.. Güzelim bu gecenin hatırasını gel de benim için pür lerzan olan sinene takayım!. Yakında her şeyin çaresine bakıp seni alıp uzaglara gideceğim! Haydi tamburu al da şu uşşak şarkıyı bir daha geç:

Düçar olalı hicrine ey ruhu revanım
Tâ arşa çıkar hasret ile ahü figanım
Fâş oldu bütün âleme esrarı nihanım!

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI
RADYOKARBON
TABLETLERİ
Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: R. R. Uzman.
Basıldığı yer: Ahmet Said Matbaası